

Motion till riksdagen 2025/26:1327

av **Runar Filper (SD)**

Återförening mellan barn och föräldrar som förlorat kontakten efter vårdnadstvister

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om återförening mellan barn och föräldrar som förlorat kontakten efter vårdnadstvister, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Det jag belyser i motionen är ett stort men nedtystat problem, som drabbar både mammor och pappor, men framför allt de barn som mister sin relation med den andra föräldern. Att inte få umgås med eller ens få se sitt barn på månader, år eller decennier, det är för drabbade föräldrar en tragedi och många gånger livslång sorg.

Många barn har ofrivilligt tvingats ta ställning i vårdnadstvisten, pressade till att inför socialtjänstens utredare säga saker som boendeföräldern förväntar sig, det som barnet kanske har ”matats” med dagligen. Ett barn som är i beroendeställning till boendeföräldern säger saker som förväntas av den som har barnet i sitt grepp. Barnet används som vapen för att nå egen framgång i vårdnadstvisten. Barnet hamnar i en situation där det mer eller mindre tvingas förtränga sin kärlek till mamma (eller pappa), vilket i förlängningen betyder att kontakten bryts med morföräldrarna (eller farföräldrarna), kanske för all framtid.

Barnet lider genom en inre lojalitetskonflikt och samvetsqual över att ha tagit ställning mot sin andra förälder, en skuld känsla så stark att det blir lättare att göra vad som förväntas och lättare att förtränga och ta avstånd och gå den ena föräldern till mötes.

Barnet, som kanske är tio år, blir så präglad av allt detta, mår så dåligt och är i så ung ålder att det inte klarar av att hålla sig neutral och opartisk i föräldrarnas konflikt. All påverkan om ”vad dum den andra föräldern är”, ”vad dålig den andra föräldern är”, allt prat om att ”pappa tycker inte om dig” eller ”bryr sig inte om dig”.

Allt detta prat och alla suckar direkt den andra föräldern kommer på prat, all kontroll, sms och ringande till barnet när barnet är hos den andra föräldern, det blir sammantaget en fullständig form av alienering där pappan tagit form av en utomjording och dålig människa.

Enligt barnkonventionen har alla barn rätt att leva med sin familj. Barn som separerats från sina föräldrar har rätt att återförenas med dem, om det är för barnets bästa. Självklart innebär det inte per automatik att alla barn ska få återförenas med föräldern, men i många fall har vårdnadstvisten splittrat barn och välfungerande föräldrar helt utan rättvis anledning och i stället skapat sargade familjer. Här borde samhället tillse att ge förutsättningar och möjligheter för att hjälpa drabbade barn och föräldrar att kunna få hjälp i kampen att nå varandra igen.

Det skulle kunna handla om att arrangera möten och ge bidrag till idrottsevenemang, friluftsför- eller kulturupplevelser tillsammans. Att skapa återträffar mellan föräldrar och barn som tvingats leva åtskilda. Samhället borde med presenterad bevisföring kunna döma till återförening när det gäller separerade föräldrar och barn.

Det slutliga målet i en vårdnadstvist borde vara en återförening mellan barnet och den andra föräldern, om det finns förutsättningar och om det bedöms vara förenligt med barnets bästa att återförenas med föräldern som tidigare förlorat kontakten med barnet; då ska samhället stödja en återförening. Om man tidigare haft en bra fungerande relation, innan vårdnadstvisten som bidrog till att kontakten förlorades, ska den kunna återupptas för att utveckla barn- och föräldrarelationen igen. Alla barn ska ha rätt till umgänge med sitt biologiska nätverk i form av närstående släkt.

Runar Filper (SD)